

VLAAMS PARLEMENT

ZITTING 1995-1996

27 JUNI 1996

VOORSTEL VAN DECREET

– van mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heren Georges Cardoen en Johan De Roo –
tot vaststelling van het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Bij het opstellen van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven werd vooral beoogd een eerste algemeen kader te scheppen voor alle ‘economische-toeristische bedrijven’ die logies verstrekken. Men beoogde dus duidelijk niet alleen de hotelsector. Op dat ogenblik was de toestand in de hotelsector echter zo lamentabel dat bij de uitvoering van het decreet prioritair de nadruk werd gelegd op de sanering van deze hotelsector. De Vlaamse regering (toen nog Executieve) heeft van bij het begin het principe gehanteerd om zoveel mogelijk te werken met kaderdecreten, die dan werden uitgevoerd via meer specifieke uitvoeringsbesluiten. Voor deze manier van werken werd geopteerd om versnippering en decretale inflatie tegen te gaan en om te vermijden dat bij de geringste aanpassing een decreetswijziging moet gebeuren. We willen er dan ook voor opteren deze werkwijze verder te zetten.

Het bestaande decreet aanpassen lijkt ons geen goede werkwijze. We willen veeleer streven naar een echt gecoördineerde decreetgeving. Dergelijke coördinatie dringt zich trouwens toch op na de grondige aanpassingen inzake de vrijwillige vergunning en de beroepsprocedure, die werden goedgekeurd in het programmadecreet bij de begroting 1995.

Wanneer we een globale evaluatie maken van de voorbije tien jaar, dan blijkt het bestaande decreet tot uitstekende resultaten te hebben geleid. De hotelsector is nagenoeg gesaneerd en kent daardoor, maar vooral door de daaraan gekoppelde promotiecampagnes van Toerisme Vlaanderen, een serieuze bloei. Bijgevolg kunnen nu andere klemtonen worden gelegd op 'nieuwe' logiesvormen zoals het hoevetoerisme en de gastenkamers. Dit biedt de mogelijkheid rekening te houden met de specifieke noden en normen van deze logiesvormen inzake brandveiligheid, infrastructuur- en comfortvereisten en dergelijke. Tevens kan een stuk van de vrijgekomen middelen voortaan specifiek worden ingezet voor sanering en promotie van deze logiesvormen. Door het stimuleren van deze verblijfsformules tracht de decreetgever het toeristische aanbod te vergroten en een nieuwe klantengroep aan te spreken. Op die manier wordt de leefbaarheid van de steden en het platteland gewaarborgd, zoals bedoeld in de regelgeving van het Sociaal Impulsfonds en wordt de doelstelling van een inclusief beleid geconcretiseerd.

Het ganse gamma van toeristische logiesvormen zal dan wettelijk geregeld zijn, van hoteltoerisme over hoevetoerisme, gastenkamers en kampeertoerisme tot sociaal toerisme. Dat hoevetoerisme en gastenkamers inderdaad een reeks nieuwe klantengroepen aanspreken blijkt duidelijk uit soortgelijke initiatieven in de ons omringende landen, zoals *Bed and Breakfast* in Engeland en *Zimmer Frei* in Duitsland. Ook in het zuiden van ons land en in Frankrijk kent het fenomeen van de *Gîtes à la ferme* en de *Chambres d'hôtes* een toenevend succes, vooral ook na het besluit van de Waalse regering van 12 oktober 1995 houdende de classificatie van landelijke bedrijven, verblijven op de boerderij, gemeubileerde vakantiewoningen en gastenkamers. Het meer persoonlijke karakter van dergelijke verblijfsformules is daar zeker niet vreemd aan. Vele mensen vinden het feit dat ze 'te gast' zijn in het gezin van de exploitant een bijkomend voordeel. Vaak ontstaan er op die manier vriendschapsrelaties die leiden tot 'tegen-bezoeken'. Bovendien spannen de meeste eigenaars zich ook in om hun gasten informatie en tips te geven over alle aspecten van hun stad of streek, wat dergelijke verblijven extra aantrekkelijk maakt voor de toeristen.

Hoevetoerisme

Meer en meer landbouwers verhuren kamers op hun boerderij. Zij doen dit ter aanvulling van hun gezinsinkomen dat zij hoofdzakelijk uit de actieve landbouw betrekken, maar dat voor velen van hen niet echt leefbaar meer is. De verhuur van kamers vormt voor hen dan ook een welkome bron van aanvullend inkomen, en staat ook borg voor een goed onderhouden landbouwpatrimonium. Het draagt er toe bij dat de land- of tuinbouwactiviteiten verdergezet kunnen worden zonder dat één van beide partners een job buitenshuis hoeft te zoeken.

Met dit nieuwe decreet op de logiesverstrekkende bedrijven, en zijn uitvoeringsbesluiten, wordt een duidelijke eigen reglementering geconcipieerd die toelaat het fenomeen van het hoevetoerisme onder controle te houden. Een goede controle is noodzakelijk vermits met dit plattelandstoerisme een zonevreemde functie in het landbouwgebied wordt geïntroduceerd. Het kan duidelijk niet de bedoeling zijn dat de typische landbouwactiviteiten in de landbouwzone door toerisme worden verdrongen. Naast duidelijke na te streven plichten wil dit decreet echter ook de nodige kansen bieden. We denken dan aan een goed uitgedacht premiestelsel, dat echter niet beperkt wordt tot de grotere verhuurders. Wie zich vrijwillig on-

derwerpt aan de verplichtingen moet ook in aanmerking komen voor de nodige rechten en steun.

Hoevertoerisme vergroot het toeristisch aanbod, schept ontegensprekelijk kansen inzake tewerkstelling, en garandeert een goed onderhouden landbouwpatrimonium. Het verhoogt de leefbaarheid van onze landbouwbedrijven en stimuleert de plaatselijke economie. Vlaanderen heeft trouwens heel wat te bieden aan mooie en landschappelijk waardevolle gebieden, die zeker de moeite waard zijn te worden bezocht. De promotiecampagne "Groen Vlaanderen" van Toerisme Vlaanderen heeft heel duidelijk aangetoond dat het plattelandstoerisme in de lift zit. Een verblijf op een actieve hoeve is trouwens voor veel stadsmensen een échte belevenis : het contact met de natuur, de dieren en het ritme op de boerderij trekt hen aan. Ook het stijgende succes van het fiets- en wandeltoerisme bevestigt de groeiende belangstelling voor het landelijke Vlaanderen. Wel moeten de nodige garanties worden ingebouwd dat het plattelandstoerisme wordt georganiseerd op een verantwoorde en natuurvriendelijke manier, in volle respect voor de open ruimte, en zonder overlast voor mens, dier en milieu.

Gastenkamers

De indieners zijn van mening dat het ook zinvol is om tegelijkertijd de sector van de toeristische kamerverhuur, zowel in de stad als op het platteland, grondig en goed te regelen. Deze sector biedt ook toekomstperspectieven, maar blijft in ons land, in vergelijking met de ons omringende landen, eerder marginaal. Het succesverhaal van de *Bed and Breakfast* in Engeland, of de *Zimmer Frei* in Duitsland toont duidelijk het potentieel van deze toeristische formule, ook in Vlaanderen. De verhuur van gastenkamers past ook perfect in de promotionele inspanningen die worden geleverd voor de Vlaamse 'Kunststeden'. Ook hier ligt een nog quasi onontgonnen toeristisch domein ter exploitatie open. Een bijkomend argument is dat deze toeristische verblijfsformule vaak goedkoper is en daardoor vooral jongeren aanspreekt. Dankzij deze eerste toeristische ervaringen zullen zij later makkelijker de weg vinden naar de andere verblijfsmogelijkheden.

Dit alles brengt ons er toe een 'nieuw' decreet op de logies-verstrekkende bedrijven te ontwerpen, met oog voor al het voorgaande, uiteraard zonder de bestaande hotelsector te willen beknotten in zijn ontwikkelingskansen.

Dit decreet is analoog qua opzet en formulering met het decreet op de reisbureaus en het kampeerdecreet, wat de homogeniteit en de transparantie van de decretale initiatieven vergroot en de toepasbaarheid ervan vergemakkelijkt.

Tot besluit verwijzen de indieners van dit decreet ook graag naar de Beleidsbrief "Toerisme Vlaanderen, Onze rijke verscheidenheid ten volle erkennen door produktdifferentiatie en een geïntegreerd beleid", en de motie van aanbeveling terzake van mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heer Jacky Maes. Beide documenten pleiten duidelijk voor een gedegen wettelijk kader voor het hoevertoerisme en de verhuur van gastenkamers.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit decreet bevat een regelgeving voor de toeristische bedrijven die logies verstrekken. Het gaat hier duidelijk om economische aspecten van de toeristische sector vandaar dat de decreetgever zich in artikel 1 baseert op de bevoegdheden die aan de gewesten zijn toegewezen.

Artikel 2

Dit artikel bepaalt het toepassingsgebied. Het omschrijft wat wordt bedoeld met de begrippen logiesverstrekkend bedrijf, Technisch Comité en Toerisme Vlaanderen.

Artikel 3

De eerste paragraaf van dit artikel verduidelijkt welke logiesverstrekkende bedrijven vergunningsplichtig zijn.

De tweede paragraaf creëert de mogelijkheid voor kleine ondernemingen, die niet automatisch onder het toepassingsgebied van het decreet vallen, om vrijwillig een vergunning aan te vragen en aldus een kwaliteitslabel te verwerven. Het is duidelijk dat de vrijwillige aanvraag impliceert dat de exploitant onderworpen wordt aan het hele systeem van het decreet met inbegrip van de exploitatievoorwaarden en normen, het toezicht en de sancties. Anderzijds is het even duidelijk dat de intrekking of de afstand van de vergunning die op vrijwillige basis werd verkregen, impliceert dat het bedrijf zonder vergunning verder mag worden geëxploiteerd, zij het zonder gebruik te maken van het kwaliteitslabel. Uiteraard zal diegene die op vrijwillige basis voldoet aan de vergunningsvoorwaarden, ook in aanmerking komen voor de toekenning van een premie en opgenomen worden in de promotiecampagnes.

De derde paragraaf omschrijft welke de verschillende categorieën van vergunning zijn. De invoering van dergelijke verschillende categorieën is nieuw en laat toe om bij de uitvoering van dit decreet, meer bepaald bij het vastleggen van de vergunningsvoorwaarden uit artikel 5, specifieke voorwaarden op te leggen aangepast aan de eigenheid van elke categorie. Deze mogelijkheid tot differentiëring was niet voorzien in het decreet van 20 maart 1984 en komt tegemoet aan de terecht verzuchtingen van de sector van het hoeverisme en de gastenkamers.

Wat betreft de definitie van verblijfshoeve dient duidelijk te worden gesteld dat de land- of tuinbouwactiviteiten op de hoeve het hoofdkomen voor de eigenaar-exploitant moeten vormen. Voormalige hoeves of molens worden dus beschouwd als gewone privé-woningen en ressorteren dan ook onder de categorie van de gastenkamers, desgevallend de hotels.

De uitvoeringsbesluiten moeten dusdanig worden opgesteld dat misbruiken worden vermeden. Het kan bijvoorbeeld nooit de bedoeling zijn om een grote privé-woning die eigenlijk een klein hotel is, te beschouwen als een gastenkamer. Met de definitie van gastenkamer wordt uiteraard uitsluitend de toeristische kamerverhuur bedoeld.

De gewone kamerverhuur en de verhuur van studentenkamers worden hier uitgesloten, omdat voor deze categorieën een aparte regelgeving wordt voorbereid. Een basisvoorwaarde is trouwens dat de eigenaar-vergunninghouder zelf in de

woning woont, de toeristen verblijven dus in een privé-woning.

De vierde paragraaf omschrijft voor welke bedrijven geen vergunning vereist is.

Artikel 4

De vergunning wordt verleend, geweigerd of ingetrokken door Toerisme Vlaanderen, dat hiervoor het advies inwint van het bevoegde Technisch Comité. De te volgen procedure moet bij besluit van de Vlaamse regering worden vastgelegd. Daarbij zal de Vlaamse regering bepalen dat Toerisme Vlaanderen vooraleer zij overgaat tot de schorsing of de intrekking van een vergunning, de betrokkene eerst een waarschuwing moet geven.

Er wordt voorzien in een mogelijkheid tot beroep bij de Vlaamse regering volgens een procedure die door de Vlaamse regering wordt bepaald.

Artikel 5

Om een vergunning te kunnen krijgen, moet het logiesverstrekkende bedrijf voldoen aan de openings- en exploitatievoorwaarden : veiligheids- en comfortvereisten, verplichtingen inzake prijsvermelding, classificatienormen, brandveiligheidsnormen.

Deze voorwaarden zullen apart worden vastgesteld voor elke categorie, rekening houdend met de specifieke kenmerken van elke categorie. Wat de brandveiligheidsvoorschriften betreft, verdient het volgens de indieners aanbeveling om tot een uniforme regeling te komen voor alle vormen van kameren logementsverhuur. Daarnaast bestaat ook nog de mogelijkheid dat elke gemeente een politieverordening uitvaardigt waarin wordt bepaald dat al wie kamers verhuurt, een door de brandweer afgeleverd attest van brandveiligheid moet bezitten. Op die manier wordt ook de brandveiligheid van de niet-vergunde kamers gegarandeerd.

Zoals voor elk toeristisch product zal de Vlaamse regering een herkenningsteken vastleggen dat als kwaliteitslabel zal gelden voor deze sector.

De premiereregeling heeft bij de toepassing van het huidige decreet overduidelijk bewezen een efficiënt instrument te zijn om de sector te moderniseren en vooral te saneren. Het lijkt de indieners logisch dat -gezien de grootste nood in de hotelsector gelenigd werd- bij de inwerkingtreding van dit decreet een inhaalbeweging voorzien wordt voor het hoevertoerisme en de gastenkamers. Daarbij moet er uiteraard streng op toegekeken worden dat misbruiken volledig worden uitgesloten. Het kan niet dat privé-woningen worden gerenoveerd met overheidsgeld, zonder dat er een duidelijke en langdurige verbintenis wordt aangegaan wat betreft de toeristische exploitatie. Als voorbeeld zouden wij hier de premiereregeling in de sector van de huisvesting willen vermelden waar voorzien is dat de premie moet terugbetaald worden indien niet aan alle voorwaarden werd voldaan of indien achteraf zou blijken dat de functie van de woning gewijzigd werd.

In ruil voor alle dienstverlening die Toerisme Vlaanderen aan de logiesverstrekkende bedrijven zal leveren (promotie, ondersteuning, kwaliteitscontrole, enz.) lijkt het de indieners billijk dat de exploitanten jaarlijks een bijdrage betalen als aandeel in de beheers- en controlekosten van Toerisme Vlaanderen. Tenslotte gaat het hier om economische bedrij-

ven die dankzij de inspanningen van de overheid hun winsten kunnen verhogen.

Artikel 6

Dit artikel maakt het mogelijk dat de Vlaamse regering het maximum aantal vergunde logiesverstrekkende bedrijven per streek kan vaststellen. Dergelijke vestigingswetgeving lijkt de indieners relevant om de toeristische draagkracht van een streek te beschermen. Vooral voor het platteland waar het toerisme een nieuwe en dus zonevreemde functie is, menen de indieners dat het nodig is om het landelijke karakter te vrijwaren door de toeristische activiteiten te normeren.

Artikel 7

Met dit artikel willen de indieners nogmaals het belang van de promotie voor deze sector benadrukken. Alle logiesverstrekkende bedrijven die een verplichte dan wel een vrijwillige vergunning hebben gekregen, hebben recht op voldoende promotionele ondersteuning.

Artikel 8

Dit artikel bepaalt de gevallen waarin de vergunning kan worden geweigerd, geschorst of ingetrokken.

Artikel 9

Dit artikel bepaalt de geldboete ingeval zonder vergunning wordt gewerkt of ingeval men wederrechtelijk houder is van het herkenningsteken. Er is tevens voorzien dat de hoven en rechtbanken aan een overtreder van dit decreet het verbod kunnen opleggen om gedurende een periode van één maand tot één jaar een logiesverstrekkend bedrijf te exploiteren, of via een tussenpersoon te laten exploiteren.

Artikel 10

Dit artikel regelt wie belast is met het opsporen van overtredingen. De Vlaamse regering zal hiertoe o.m. een aantal ambtenaren van Toerisme Vlaanderen aanwijzen. Een nieuwe bepaling in dit artikel is dat ook de burgemeester van de gemeente waar de overtreding in het logiesverstrekkende bedrijf werd vastgesteld, een kopie van het proces-verbaal ontvangt om hem op de hoogte te brengen van deze overtreding.

Artikel 11

Dit artikel regelt de inspectie van de ambtenaren van Toerisme Vlaanderen ter plaatse.

Artikel 12

Het eerste lid van dit artikel regelt de opheffing van het huidige decreet.

Dit artikel bepaalt verder de overgangsmaatregelen voor logiesverstrekkende bedrijven die een vergunning hebben gekregen op grond van het decreet van 20 maart 1984 en machtigt de Vlaamse regering om desgevallend nog andere overgangsbepalingen te treffen voor logiesverstrekkende bedrij-

ven die in exploitatie zijn op de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Artikel 13

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Trees MERCKX-VAN GOEY

Georges CARDOEN

Johan DE ROO

VOORSTEL VAN DECREET

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

1. logiesverstrekkend bedrijf : iedere toeristische handels-exploitatie, die ongeacht haar benaming, met daartoe uitgeruste kamers logies verstrekt, ongeacht de duur van de verhuur, maar met een minimum van één nacht ;

2. Toerisme Vlaanderen : de Vlaamse openbare instelling die bij decreet van 29 mei 1984 werd opgericht en die het toerisme en de vrijetijdsbesteding in het kader van het toerisme in Vlaanderen met alle daartoe dienstige middelen moet bevorderen of organiseren ;

3. Technisch Comité : het bevoegde adviesorgaan binnen Toerisme Vlaanderen, bestaande uit deskundigen uit de sector van de logiesverstrekkende bedrijven.

HOOFDSTUK II

Vergunningen

Artikel 3

§ 1. Logiesverstrekkende bedrijven die over ten minste vier kamers en/of accommodaties voor ten minste tien personen beschikken, kunnen alleen met een vergunning geëxploiteerd worden.

§ 2. Logiesverstrekkende bedrijven die over minder dan vier kamers en/of accommodaties voor minder dan tien personen beschikken, kunnen vrijwillig een vergunning aanvragen.

§ 3. De verschillende categorieën van vergunning zijn de volgende :

1. hotel : handelsexploitatie die is ingericht voor verblijfstoerisme en die als hoofdactiviteit logies verstrekt in daartoe uitgeruste kamers ;

2. verblijfshoeve : deel van de bedrijfsgebouwen van een actieve land- of tuinbouwuitbating, met hoofdkomen uit de land- of tuinbouw, dat werd ingericht voor verblijfstoerisme, onverminderd de toepassing van de wetgeving op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw ;

3. gastenkamer : gemeubileerde kamer in een door de vergunningaanvrager bewoonde woning, die bestemd is om verhuurd te worden als toeristisch verblijf.

§ 4. Voor de verhuring van vakantiewoningen en vakantieappartementen is geen vergunning vereist. De bewijslast inzake de elementen die leiden tot de vrijstelling van de vergunningsplicht, ligt bij de betrokkenen.

Artikel 4

§ 1. De in artikel 3 bedoelde vergunningen worden door Toerisme Vlaanderen verleend, geweigerd, geschorst of ingetrokken na advies van het Technisch Comité, onder de voorwaarden en in de vorm bepaald door de Vlaamse regering.

§ 2. Als een vergunning geweigerd, geschorst of ingetrokken wordt, kan de vergunningaanvrager of -houder beroep aantekenen bij de Vlaamse regering, volgens een procedure die door de Vlaamse regering wordt bepaald. Het beroep is opschortend.

Artikel 5

Voor het verlenen van de vergunning werkt de Vlaamse regering per categorie bepalingen uit inzake :

1. de openings- en exploitatievoorwaarden waaraan een logiesverstrekkend bedrijf moet voldoen om aan zijn bestemming te beantwoorden uit het oogpunt van veiligheid, comfort en belangrijkheid van het bedrijf ;

2. het model van het, aan de vergunninghouder uitgereikte, herkenningsteken dat goed zichtbaar bij de hoofdingang moet worden aangebracht ;

3. het bekendmaken van de prijzen en kenmerken, eigen aan het logiesverstrekkend bedrijf ;

4. de classificatienormen waaraan de logiesverstrekkende bedrijven moeten beantwoorden ;

5. de specifieke normen inzake brandveiligheid die in de logiesverstrekkende bedrijven moeten worden in acht genomen met inbegrip van de overgangsmaatregelen voor de bestaande bedrijven ;

6. de voorwaarden tot toekenning, weigering of terugbetaling van premies voor het moderniseren en het bouwen van logiesverstrekkende bedrijven, onverminderd de premieregeling voor het sociale toerisme ;

7. het bedrag van de jaarlijkse retributie die moet worden betaald aan Toerisme Vlaanderen als aandeel in de beheers- en controlekosten voortkomend uit de toepassing van dit decreet

Artikel 6

De Vlaamse regering kan, met het oog op de toeristische activiteit en draagkracht van een bepaalde streek, het maximaantal logiesverstrekkende bedrijven met vergunning in die streek vastleggen.

Artikel 7

Alle logiesverstrekkende bedrijven met vergunning moeten op voldoende wijze worden opgenomen in de promotieacties van Toerisme Vlaanderen.

Artikel 8

De in artikel 3 bedoelde vergunning kan, naargelang van het geval, geweigerd, geschorst of ingetrokken worden :

1. als één of meer van de voorwaarden of verplichtingen, vermeld in artikel 5, niet of niet meer worden nageleefd ;

2. als de aanvrager of diegene die belast is met de feitelijke leiding van het logiesverstrekken bedrijf, in België veroordeeld werd door een in kracht van gewijsde gegane gerechtelijke beslissing voor een der overtredingen bedoeld in boek II, titel VII, hoofdstukken V, VI en VII, titel VIII, hoofdstukken I, IV en VI en titel X, hoofdstukken I en II van het Strafwetboek, behalve indien de veroordeling voorwaardelijk is en de betrokkene het voordeel van het uitstel niet heeft verloren of genade heeft verkregen. Personen die veroordeeld zijn voor soortgelijke misdrijven in het buitenland, kunnen evenmin een vergunning verkrijgen in Vlaanderen.

Artikel 9

Met een geldboete van vijfhonderd tot vijfduizend frank wordt gestraft hij die zonder vergunning een logiesverstrekken bedrijf, zoals bedoeld in artikel 3, § 1, exploiteert en hij die wederrechtelijk houder is van het in artikel 5 bedoelde herkenningsteken.

Zij die volgens artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek burgerrechtelijk aansprakelijk zijn, zijn gehouden tot het betalen van de geldboete.

Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn toepasselijk op de misdrijven bij dit decreet omschreven.

De hoven en rechtbanken kunnen bovendien de overtreders van de bepalingen van dit decreet verbieden gedurende een periode van één tot twaalf maanden persoonlijk of door een tussenpersoon een logiesverstrekken bedrijf te exploiteren. Het verbod wordt van toepassing acht volle dagen na het betekenen van de veroordeling.

Artikel 10

Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van de gerechtelijke politie worden de volgende personen ermee belast de overtredingen van dit decreet op te sporen en door middel van een proces-verbaal vast te stellen :

- de leden van de Rijkswacht ;
- de ambtenaren en agenten van de plaatselijke politie ;
- de ambtenaren die de Vlaamse regering aanwijst ;
- de ambtenaren van Toerisme Vlaanderen die door de Vlaamse regering hiertoe worden gemachtigd.

De processen-verbaal worden aan de bevoegde ambtenaren van het Openbaar Ministerie overgezonden en een afschrift ervan wordt op straffe van nietigheid, binnen dertig kalenderdagen na de vaststelling van de overtreding gezonden aan de houder van de vergunning, aan Toerisme Vlaanderen en aan de burgemeester als hoofd van de administratieve politie van de betrokken gemeente.

Artikel 11

Hij die de in artikel 3 bedoelde vergunning aanvraagt, stemt ermee in dat Toerisme Vlaanderen de daartoe bevoegde ambtenaren ter plaatse onderzoek laat verrichten.

Het bezoek heeft alleen overdag plaats en mag zich niet tot de door de gasten betrokken kamers uitstrekken. Het controlebezoek kan evenwel 's nachts plaatsvinden voor de classificatiecriteria die enkel dan kunnen worden gecontroleerd en

moet zich beperken tot de voor het publiek toegankelijke ruimten. Het onderzoek mag de exploitatie niet nodeloos hinderen of de cliënteel niet nodeloos storen.

HOOFDSTUK III

Slotbepalingen

Artikel 12

§ 1. Het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstreckende bedrijven, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1994, wordt opgeheven.

§ 2. De logiesverstreckende bedrijven aan wie een vergunning werd verleend op basis van het decreet van 20 maart 1984, krijgen bij wijze van overgang en tot drie jaar na de inwerkingtreding van dit decreet een verlenging van hun erkenning.

§ 3. Op advies van het Technisch Comité bepaalt de Vlaamse regering andere overgangsmaatregelen binnen de door het decreet vastgestelde termijn betreffende de vergunninghoudende ondernemingen die in exploitatie zijn op de dag waarop dit decreet in werking treedt.

Artikel 13

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

Trees MERCKX-VAN GOEY

Georges CARDOEN

Johan DE ROO
